

[Viggo Starcke.]

nale. De skal svare til beløbet, og antallet af blanketter stemmer meget sjældent. Postmestrene skal på deres månedlige regnskaber afgive regnskab derover i særlige kolonner, og publikum koster det også en del tid dels med at bytte penge, dels med at stå i kø for at få en blanket, dels for at komme til en pult, hvor man skal udfylde blanketten, dels for at blive ekspederet. Somme-tider hænder det, at der opstår misforståelser mellem det overanstrengte personale og kunder, der er irriterede over ventetiden, hvilket ikke fremmer det gode forhold. Jeg tror, det ville være en rationalisering, hvis man ophævede opkrævningen af dette beløb; det ville føles som en service overfor publikum, det ville fremme det gode gensidige forhold mellem personale og publikum, det ville bringe større ro over arbejdet, det ville forkorte ventetiden for publikum, og det ville sammenlagt spare mange timer både for personalet og for publikum, sandsynligvis så mange timer, at det for samfundet som helhed ville være en god forretning at ophæve dette gebyr. Som sagt har man i Sverige og Finland ikke noget blanketgebyr, og det vil vistnok være værdifuldt, hvis den højtærede minister vil overveje en reform på dette område. Det underordnede personale indenfor postvæsenet har gentagne gange rejst spørgsmålet, men hidtil uden held, og nu i den særlig travle juletid synes jeg, tidspunktet er inde til at spørge den højtærede minister, om han ikke vil tage spørgsmålet om betaling ved løssalg af sådanne blanketter op til undersøgelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): De blanketter, der kan blive tale om at udlevere gratis, er vel postanvisningsblanketter, adressekort o. lign., der for tiden betales med 2 øre, nogle med 3 øre; det er stykprisen fastsat af poststyrelsen i henhold til bestemmelsen i postlovens § 19 f. Prisen er fastsat alene med henblik på at dække fremstillingsomkostningerne for disse blanketter, og da prisen af praktiske grunde må ansættes i hele ører, benægter jeg ikke, at der fremkommer nogen fortjeneste ved salg af disse blanketter. Skulle denne ordning derfor ændres, bliver spørgsmålet, om portoprisen så skal forhøjes med blankettens fremstillingspris, eller om postvæsenets ind-

tægter skal gå ned med det beløb, fremstillingen koster. Det sidste vil betyde en indtægtsnedgang på omkring et par millioner kroner på postvæsenets regnskab. Hertil kommer, at man, hvis blanketterne skal udleveres gratis, må regne med et spild, stort eller lille, det er vanskeligt at opgøre, men der vil blive spild, derom kan der næppe være nogen tvivl. Hvis størrelsen af dette spild skal gøres op i penge, vil dette hovedsagelig bestemmes af papirprisen på de blanketter, der skal fremstilles. På den anden side vil administrationsomkostningerne blive noget mindre, hvis blanketterne udleveres gratis, idet kontrollen med regnskabsføringen med disse blanketter kan ophøre.

Det er jo ikke noget stort spørgsmål, synes jeg; knap så stort som det ærede medlem vil gøre det til. Generaldirektøren for post- og telegrafvæsenet mener ikke, at tiden er inde til at ændre den bestående ordning; da en forhøjelse af portoprisen er uønsket. Jeg er enig med generaldirektøren heri, men vil dog, hvis det viser sig, at postvæsenets nuværende gode driftsresultat holder sig, mene det rigtigt at tage spørgsmålet om at gøre blanketterne gratis uden forhøjelse af portoprisen op til overvejelse.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1954 til 31. marts 1955.

Forhandlingen genoptoges.

Undervisningsministeren (Bomholt): Det ærede medlem hr. Søren Andersen ønsker at få Jonstrup seminarium flyttet til det berømmelige Vraa, byen mellem de to tårne, skolebyen med centralskole, højskole og realskole. Det forslag om Jonstrup statsseminariums flytning, der er forelagt for folketingets finansudvalg, er i virkeligheden overtaget af den nuværende forsvarsminister og mig fra den afgåede regering, der havde bestemt sig for seminariets flytning af de i sagen anførte grunde. Blandt de grunde,